Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 16 (222) — 1 Eylül 1978

İÇİNDEKİLER:

BARIŞ VE SOSYALİZM SORUNLARI DERGİSİ REDAKSİYONU'NA

Değerli yoldaşlar,

Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisinin 20.yıldönümünü Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, bütün Türkiye komünistleri en devrimci dilekleriyle kutlar.

Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisi 20 yıl boyunca dünya devrim sürecinin ilerleyişini, sosyalist dünya sisteminin, uluslararası komünist ve işçi hareketinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişip güçlenmesini, yeryüzünde barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve

sosyalizm için verilen savaşımını canlı olarak yansıtmıştır. Marksizmin-Leninizmin yüce ülkü ve ilkelerini bu savaşlarla bağlı olarak yaymış, yığınlara mal olmasına yardım etmiştir. Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisi, komünistlerin, tüm ilerici, barışsever güçlerin elinde emperyalizme, gericiliğe karşı savaşta keskin bir ideolojik silâh oluşturuyor. Dergi, dünya komünist hareketinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini somut olarak savunuyor, bu birliğin daha güçlenmesi için günümüzde önemli bir forum oluşturuyor.

Emperyalizm, NATO'ya egemen çevreler sosyalist ülkelere, dünya devrim güçlerine, barış ve yumuşama sürecine karşı saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. Halkların kurtuluş savaşlarını kanla, kurşunla boğma girişimlerini sürdürüyorlar. Pekin yöneticileri, bu saldırılarında onlarla elele veriyor.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu sürekli barış, yumuşama, toplu insan kırma silâhlarını yasaklama, silâhlanmayı azaltma, bir nükleer savaşı önleme politikasını şaşmaksızın izliyor. Ulusal kurtuluş savaşı veren halklara yardım elini uzatıyor. İşçi sınıfının savaşlarına güç kaynağı oluyor. Barış ve sosyalizmin ayrılmazlığı böylelikle somut olarak gözler önüne seriliyor.

TKP, emperyalizmin gerginliği arttırma, "soğuk harp"çiliği körükleme politikasına karşı ardıcıl bir savaş yürütüyor. Türkiye'nin NATO'dan çıkması, topraklarımızdaki Amerikan üslerinin sökülüp atılması, ikili anlaşmaların yırtılması, barışçı,yansız,aktif bir dış politikanın yürütülmesi için savaşıyor. Emperyalizmin, NATO'nun, CİA'nin körüklediği faşist tehlikeye karşı işçi sınıfını, geniş halk yığınlarını, ulusun ezici çoğunluğunu eyleme sürmek politikasını izliyor. TKP bu savaşta tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini kurmak için çalışıyor.

TKP, barış ve güvenliğin sağlanması, yumuşamanın geliştirilmesi sürecini böylesi savaşlarla bağlamak yolundan yürüyor.

Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisi, partimize, işçi sınıfı ve halkımıza bu savaşlarda önemli bir destek olmuştur. 15 yıldan beri "Yeni Çağ" dergisi çıkıyor. Komünistlerin, sempatizanların teorik bakımdan yetişmelerine büyük katkıda bulunuyor, Marksizmin-Leninizmin teori ve pratiğini işleyen yazılarıyla onlara engin bir çevren açıyor, savaş yolunu aydınlatıyor.

"Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisinin legal olarak Türkiye'de yayınlanması, ilerici güçlerin bir kazanımıdır. Derginin her sayısı derin bir ilgiyle okunuyor.

Barış ve Sosyalizm dergisinin 20.yıldönümünde dergi redaksiyonunda çalışan ve dergiye emeği geçen tüm yoldaşları değerli çalışmalarından dolayı yürekten kutlar, savaşınızda yeni yeni, büyük başarılar dileriz.

Komünist selâmlarımızla

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

22 Ağustos 1978

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri
İ.Bilen yoldaşın Merkez Komitesi Plenumu'nda okuduğu
Politik Büro Raporu'nun özeti

"Yoldaşlar, bu toplantı Parti Konferansından sonra Merkez Komitesi'nin ilk Plenumu oluyor. Bu Plenum,Konferansta saptanan parti politikasının kararlarının hangi ölçülerde, ne biçimlerde uygulandığını ve artık,eksik neler yapıldığını,nelerin yapılması gerektiğini ele alacaktır..."

TKP MK Politik Bürosu'nun raporunda uluslararası durum, Orta Doğu'da yeni gelişmeler,emperyalizmin saldırı politikası ve sosyalist ülkelerin barışçı Leninci politikası, özellikle yığınsal kırım araçlarının bu arada, nötron bombasının yasaklanması çabaları üzerinde durulmakta ve emperyalizmin, NATO'nun Türkiye üzerinde artan baskısı, bu baskıyla faşist güçlerin kanlı saldırıları arasındaki bağ vurgulanmaktadır.

1. POLİTİK DURUM

"Bugün önümüzde duran başlıca güncel amaç emperyalizm ve işbirlikçi, tekelci burjuvazinin yarattığı faşizm tehlikesini yenmektir."

Raporda, Konferansta belirtildiği gibi, ülkede bunalımların gittikçe derinleştiği ve burjuvazi içinde ayrışmaların arttığı açıklanmakta ve şöyle denmektedir: "Bu süreçlerin, başta işçi sınıfı, onunla bağlı olan demokratik güçlerin savaşımının gelişmesi sonucunda işbirlikçi, büyük burjuvazi memleketi eskisi gibi yönetebilme olanaklarını yitiriyor. Burjuvazi Meclisi bile çalıştıramıyor...

Böylesi bir durumda gerici çevreler çıkar yolu terörü arttırmakta, faşizme tırmanmakta görüyorlar..."

TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu'nun raporunda Konferansta alınan kararlar ışığında parti yönetiminin, Demirel ortaklığına, faşist tırmanış sürecine karşı işçi sınıfını, geniş emekçi yığınlarını eyleme geçirmek için savaştığı, işçi sınıfının birliğini, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini gerçekleştirme yolunda çalıştığı belirtilmekte ve şöyle denmektedir: "TKP Genel seçimlerde[2] halkı gerici faşist güçlere oy vermemeye, oylarını demokratik hak ve özgürlüklerden yana adaylara vermeye, hükümet ortaklığındaki partileri geriletmeye, onlara karşı olan güçlerin eylem birliğini sağlamaya, oyları bölmemeye çağırdı. TKP'nin uyguladığı seçim taktiğinin sonucunda emekçi yığınlar, ilerici demokratik güçler arasında kurulan bağlar CHP'nin[3] sol kanadına kadar uzanıyordu... Yerel seçimlerde[4] ise TKP, bu seçimlerin özelliğini ve yeni gelişmeleri gözönünde tuttu. Halkı yalnız gerici faşist politikacılara değil, CHP içinde bunlarla uzlaşanlara, CHP'nin sağa açılan kanadına da oy vermemeye çağırdı. Faşist tırmanışa karşı çıkan, işçi sınıfının, ulusal, demokratik güçlerin birliğinden yana olan, halkın güvendiği adayların, CHP'li olsun, TİP'li,[5] TSİP'li[6] olsun, bağımsız olsun yerel yönetimlere seçilmesini önerdi...Emperyalizm ve işbirlikçi büyük burjuvazi ülkeyi yönetebilmek için at değiştirmek, yeni çözüm yollarına başvurmak zorunluğunu duydu. Burjuvazinin değişik kolları arasında yeni bağlaşmalar, uzlaşmalar süreci gelişti. CHP üst yönetimi TKP'ye, işçi sınıfına, sendikal harekete karşı saldırıyı arttırırken, AP'li saylavlarla, gerici politikacılarla bağlar kurma yoluna gitti...Emperyalist ve tekelci çevrelerin AP-CHP ortaklığı önerisi bu dönemde gerçekleşmedi. Ama işçi sınıfının emekçi yığınların istediği hükümet de kurulamadı. Gerici bir grup politikacıyla uzlaşan sağcı CHP üst yönetimi yeni hükümeti kurdu...Yeni hükümetin açık bir anti-emperyalist niteliği ve kesin anti-faşist tutumu yoktur. Birçok alanda emperyalizmle uzlaşma içindedir..."

Raporda buna karşılık faşist güçlerin iç savaş çıkartmak, faşist bir diktatörlüğe gitmek, hükümetin küçük de olsa ileriye doğru attığı adımları engellemek yönündeki açık tehlikelerin arttığı, 16 Mart'ta İstanbul'da faşistlerin kanlı saldırısından sonra Türkiye Komünist Partisi'nin faşist tehlikeye karşı tüm ilerici güçleri eylem birliğine gösteri, miting ve politik grevlerle ulusal çapta direnişe çağırdığı belirtilmekte, "hükümetin ikircimli tutumu işçi sınıfına, geniş halk yığınlarına, faşizmle aktif savaşan güçlere, örgütlere karşı dönüştü...Partimiz , bu hükûmetin ileriye dönük attığı adımları ikircikli ve küçük te olsa gerici faşist güçlerin saldırı-

larına karşı desteklemek, geri adamlarını, tutarsızlıklarını eleştirmek, onlara karşı çıkmak, CHP yönetimini, halka verdiği sözleri tutmaya zorlamak politikasını uyguluyor. CHP sağ yönetiminin işçi sınıfını, emekçi yığınları sosyal demokrat ideolojiyle, reformcu düşlerle oyalamasına karşı savaşıyor. Bu hükûmeti ve CHP'yi, gerici faşist güçlerle bir tutan serüvenci tutumların ve Maocu, Troçkist, anarşist akımların karşısına çıkıyor" denmektedir.

Raporda geçtiğimiz süre içinde işçi sınıfının ve Türkiye halkının savaşının geliştiği, bunun örneklerinin 1 Mayıs'larda, yığınsal grev, gösteri ve mitinglerin hazırlanması ve örgütlenmesinde görüldüğü belirtilmekte ve DİSK'in(8) gelişmesinin düz bir çizgide olmadığı açıklandıktan sonra, şöyle denmektedir: "Son kongresinde DİSK'in bazı yöneticileri seçilemedi. DİSK'in kimi yeni yöneticisi, örgütü sınıf uzlaşmacılığına, pasifliğe çekmek eğilimini taşıyorlar. Ancak tabandaki işçilerin etkisiyle sınıf ve yığın sendikacılığı ilkelerini ister istemez savunmak zorunda kalıyorlar..." Maden işçilerinin sekiz aylık büyük grevi ve bu grevle ulusal ve uluslararası dayanışma üzerinde durulan raporda "bu özverili savaşım sonunda metalurji işçileri küçümsenmiyecek başarılar elde ettiler" deniyor.

Raporda ülkede gelişen sınıf savaşı üzerinde durulmakta, her şeyden önce komünistlerin köylerde örgütlenme sürecinin başladığı, aynı zamanda Köy-Koop'un eylemlerinin ve Köy-Der'in kurulmasının büyük önemi olduğu, ilerici yığın hareketlerinin bu arada gençlik, kadın ve orta katmanların eylemlerinin genişlediği ve komünist partisinin ve ona yakın güçlerin bu hareket içinde etkisinin arttığı belirtilmekte ve şöyle denmektedir: "Bu dönemde elde edilen önemli bir kazanım da sendikaların, ilerici yığın örgütlerinin uluslararası bağlarını güçlendirmeleridir. Maden-İş ve diğer bazı sendikalar Dünya Sendikalar Federasyonu'na bağlı uluslararası sendika birliklerine, İlerici Gençler Derneği, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na, İlerici Kadınlar Derneği, Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu'na, Barış Derneği, Dünya Barış Konseyi'ne üye oldular, ya da bağlarını güçlendirdiler. Bu arada TÖB-DER' de, Dünya Öğretmenler Sendikasına üye oldu..." Raporda ordunun emperyalizmin ve NATO'nun elinden kurtarılması, yurtsever asker, subay ve assubayların, aynı zamanda polis içindeki anti-faşist güçlerin önemi... Türkiye Komünist Partisi'nin önerdiği Ulusal Demokratik Cephe ülküsünün hızla geliştiği vurgulanmakta ve "bu gelişmenin hızlı ve sıçramalı olması, yer yer cephenin "oldu-bitti"ği kanısını uyandırdı. Ama ülkü olarak geniş çevrelere yayılmasına karşın,UDC'nin bir platform çerçevesinde yaşama geçme süreci başlatılamadı..." deniyor.

11. SENDİKALAR SORUNU

"DİSK içinde, Türk-İş (9) ve diğer sendikalara bağlı işçiler arasında çalışmak gerekiyor..." "Sınıf çıkarları temelinde sendikal hareketin birliği için savaşın başarıya ulaşması, başta değişik sendikaların işçi yığınları içinde yeterince örgütlenmemize bağlıdır...Sendikalarda sarı sendikacılığın olduğu gibi, sınıf uzlaşmacılarının da yönetimine son vermek için elverişli koşullar, sınıf savaşı süreci içinde gelişiyor...Ayrıca sendikal planda faşist saldırıları geri püskürtmek görevi gündemden inmemiştir...İşçi sınıfının eylem birliği süreci, sınıf savaşının bu koşullarında gelişiyor".

1 Mayıs'ı hazırlama ve kutlama çalışmalarını yürütmek için fabrikalar düzeyinde kurulan İşçi Komiteleri'nin başarılı çalışma deneylerine, aynı zamanda sendika içi demokrasi ilkesine dayanarak TKP'nin fabrikalarda yönetime . seçimle gelmiş sendika örgütlerinin genişletilmesine büyük önem verdiği belirtilen raporda, sendikal hakların kısıtlanmasına karşı savaşın gereği üzerinde durulmakta ve bu savaşın ana hedefleri şöyle belirlenmektedir: "Bu savaşın başta gelen hedefleri gizli seçim, açık sayıma dayanan referandum hakkı, grev ve sendikal hakları kısıtlayan bütün maddelerin kaldırılması, genel grev, dayanışma ve sempati grev hakkının tanınması, lokavtın yasaklanması, sendika yönetim basamaklarındaki atamalara son verilmesi, sendikaların işyeri düzeyinde örgütlü olması ve yönetimin seçimle işbaşına gelmesidir..."

111. ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE SORUNU

Raporda, bugünkü somut durumda yığınları ulusal bağımsızlık için savaşa kazanmanın gereği ve olanaklarının arttığı belirtilmekte ve şöyle denmektedir: "Barış ve silâhsızlanma, sosyalist ülkelerle, başta Sovyetler Birliğiyle dostluk ilişkileri için ve anti-faşist istemler, demokratik haklar için savaşımı anti-emperyalist, ulusal bağımsızlık savaşımıyle bağlamak, bu hedefler çerçevesinde yığınsal eylemler örgütlemek daha da güncelleşiyor..." UDC'nin gerçekleşmesi sürecinde, işçi sınıfının birliği aynı zamanda işçi-köylü bağlaşıklığında TKP'nin çözümleyici rolünün vurgulandığı raporda topraksız ve yoksul köylüler için başta gelen sorunun demokratik bir toprak reformu için savaş olduğu ve TKP'nin bu savaşı örgütlemek için köylü komitelerini kurmaya çalıştığı belirtilmekte ve "bu dönemde yer yer köy emekçilerinin grevci işçilerle dayanışması yeni bir gelişmedir. Bu gelişme köyde parti örgütlenmesi için yeni olanaklar yaratıyor", deniyor.

TKP'nin Kürt halkının baskıya ve her türlü eşitsizliğe karşı yürüttüğü savaşı desteklediği belirtilen raporda "TKP, Kürt halkının kendi yazgısını kendisinin belirlemesi hakkını savunuyor...Günümüzde Türk burjuvazisinin şovenist ve terörcü tutumuna karşı olduğu gibi, emperyalistlerle, ağalarla, şeyhlerle ilişkili olan Kürt burjuva milliyetçilerine karşı savaşmak, Kürt, Türk ve diğer ulusal azınlıklardan emekçilerin emperyalizme ve faşist tırmanışa karşı ortak savaşımını örgütlemek komünistlerin ödevidir. Kürt emekçi yığınları, yurtseverleri ortak düşmana karşı işçi sınıfının öncülüğünde Türk halkıyla savaş birliği oluşturmak, Ulusal Demokratik Cephe'de birleşmekle özgürlüğe giden yolu açabilirler." "Komünistler bu dönemde sendikalarla, yığın örgütleriyle, TİP, CHP gibi politik partilerle UDC'yi oluşturmaya yönelik genel bir forum toplanması, bu forumda anti-faşist, anti-emperyalist bir platformun hazırlanmasına önayak olmalıdırlar" deniyor.

IV. TKP'Yİ GÜÇLENDİRME SORUNU

Raporun bu bölümünde "Konferanstan sonra Politik Büro partimizin yöre sekreterleriyle, yayın, sendika ve yığın işleri sorumlularıyla bir dizi görüşme yaptı" denmekte ve parti örgütlerinin özellikle fabrikalardaki işçi örgütlerinin nicel ve nitel bakımdan geliştiği, buna karşın örgütsel çalışmalar alanında halâ önemli ölçüde eksiklikler olduğu, parti üyelerinin % 60'ını işçi sınıfının oluşturduğu, parti üyelerinin ezici çoğunluğunun gençler olduğu ve bunun olumlu ve olumsuz yönleri bulunduğu belirtilmekte ve özellikle işçiler arasındaki parti sempatizanlarını partiye çekme ödevinin gündemde durduğu, legal ve illegal çalışmaların uyumlu bir biçimde yürütülmesinin, artizanlığa son verilmesinin ve bilinçli ve deney sahibi kadroların hazırlanması sorunu çözümünün önemi üzerinde durulmakta, şöyle denmektedir: "Bu dönemde partimizin önünde duran en önemli savaş kesimlerinden birisi de ideolojik savaş kesimidir, burjuva ideolojisinin her türüne, faşist ideolojiye, anti-komünizmin, anti-sovyetizmin her biçimine, her soydan ve her boydan oportünizme, "Avrupa Komünizmi" gibi bölücü akımlara, burjuva reformizmine, Maoculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı sürekli savaşmak başta gelen görevimizdir. Komünist hareketin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde birliğini savunmak gündemimizde duruyor." Raporda daha sonra partinin basın yayın çalışmaları özellikle parti Merkez Komitesi organı "Atılım" ve birçok yabancı dilde çıkan partinin enformasyon bülteni "Durum"la ilgili sorunlar ele alınmakta ve şöyle denmektedir: "Geçtiğimiz dönemde TKP'ye özgürlük